Quelle: https://manuscripta.at/?ID=468
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

Rursumq; esaias. qd inquit uider
in domo tua? Et ille respondit ex
parte: uerū qđ omīa uiderunt in
domo illi9 nec fuerit res quā ñ osten
derit eis in thesauris suis. Et altum
tacet. de quo uerbū offensū qđ ostñ
derit eis cuncta que haberet in pote
tate sua haut dubiū quin et templi
suppellectilē. Propt que esaias dī ser
mone pfert sententiā. Audi uerbū
dñi exercituū. Venient tempus: q̄n
omīa hec que in domo tua s. et nō
tuo & patrū tuoꝝ labore quesita in
babylonē transferant. et de semine
tuo fiant eunuchi in aula regia.
Ex quo hebrei uolunt danielē. ana
niam. azariā. misahelē. qui fuere
de regio semine eunuchos factos ēē.
quos in ministerio nabuchodonosor
fuisse non dubiū est. Dixit ezechias.
Bonum uerbū dñi: qđ locut9 est.
In quo ab hebreis rephendit. cur nō
sit imitat9 bonitatē moysi. qui lo
cutus est ad dñm. Aut dimitte eis
noxam. aut si ñ facis. dele me de
libro quē scripsisti. Unde & apls
paul9 anathema uult ēē a xpo p frib;
suis qui s. israhelite. ꝓpterea ezechiā
dī sermonib9 non pbatū qui in con
sequentib; loquit. consolamini pplm
meum dicit dns. ut: & p quib; ille
ñ rogauit: dñi clementia consolet.

Consolamini consolamini ppls ms.
dicit ds ur: Loquimini ad cor
ierlm. & aduocate eam: quō con
pleta ē malicia eius dimissa ē ini
quitas illi9. Suscepit de manu dñi
duplicia. p omib; peccatis suis. Lxx.
Consolamini consolamini pplm meū:
dicit ds. Sacerdotes loquimini ad
cor ierlm. consolamini eam. quia q̄a repleta ē humiliā eā. solutū ē peccatū illi9
recepit de manu dñi duplicia pec
cata sua. Iuxta int̄ptes ceteros iubent
alii. ut pplm dī & ierlm partī con
solent. iuxta hebraicū ipsi precipit pplo ut c̄solent.
& loquant ad cor ierlm. et aduocēt eā. Loq. aū ad cor ierlm. ydio
ma scripturē ē. Qui enim mereti loquit
& blandus consolator ē: ad cor loq
dr. Doceat nos sychem fili9 emor. q
corrupta dina. locut9 est ad cor eius
& consolat9 ē eam. Et ubicūq; simile
qđ inueneris: hunc sensū habet.
Causaq; consolationis: remissio pec
catoꝝ est. & causa remissionis. q̄m
suscepit de manu dñi. duplicia p om
nib; peccatis suis. Qui eni [..] scit
uoluntatē dñi sui et [..] peccat ua
pulabit multū. omisq; qui habet
in se habitatorē spm sēm quē sal
uator aplis pmittebat dicēs. roga
bo patrē meum & aliū consolato
rem dabit uobis. ut sit uobiscum
in sempit̄nū spm ueritatis: & itm.
cum aū uenerit consolator spc scs
quē mittet pat in nomine meo
ille uos docebit omīa: & rursum cū
uenerit co[n]solator. quē ego mittā
uobis a [pa]tre spm ueritatis
qui a pa[tre] [eg]redit. ille testi
ficabit [de] me. ꝓp dest uobis
ut ego [u]adam. nisi enim abiero
consolator ñ ueniet ad uos: conso
lator ē. cui et nēc p̄cipit ut conso
let pplm dī. Vn & apls paul9 loque

xl.